

РЕШЕНИЕ

№ 5052

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 22.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9709** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49 от Закона за промишления дизайн (ЗПД) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № РС-211-(1)/25.06.2021г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] оспорват жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна. Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по искане с вх. № 70149605/27.07.2020 г. на ПВ, подадено от ЗС за заличаване на регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8939 „Преливници“. Искането за заличаване е подадено на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 и т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗЗПД. Мотивирано е с доводи, че дизайнът с рег. № 8939 „Преливници“, заявен на 21.11.2019 г., е регистриран в противоречие с чл. 11, ал. 1 от ЗПД, тъй като не е нов и оригинален; че е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД с по-ранен дизайн с рег. № 8899 „Кондензна тава за климатик“, с притежател [фирма], който е заявен на 14.08.2019 г., регистриран на 27.09.2019 г. и публикуван на 15.10.2019 г. в Официалния бюлетин на ПВ № 10.1/2019. Този дизайн е станал общодостъпен чрез публикацията преди датата на подаване на заявката за дизайна с рег. № 8939 „Преливници“; атакуваният дизайн не е оригинален по смисъла на чл. 13 от ЗПД спрямо същия дизайн.

След размяна на становища на страните, председателят на ПВ приел от фактическа страна, че промишлен дизайн с рег. № 8939 е заявен на 22.11.2019 г. и регистриран на 13.01.2020 г. Като автор на дизайна е посочен В. М. М.. Регистрацията е с притежател [фирма] и със срок на закрила до 22.11.2029 г. Промисленият дизайн е приложен към продукт „преливници” и е представен в свидетелството за регистрация (Регистъра на промишлените дизайни). Противопоставеният дизайн с рег. № 8899 е заявен на 14.08.2019 г. и регистриран на 27.09.2019 г. Като автор на дизайна е посочен М. Д. Ш.. Публикация за регистрацията е направена на 15.10.2019 г. в бюлетин 10.1/2019 на ПВ. Регистрацията е с притежател [фирма] и със срок на закрила до 14.08.2029 г. Промисленият дизайн е приложен към продукт „кондензна тава за климатик” и е представен в свидетелството за регистрация (Регистъра на промишлените дизайни). От правна страна в оспореното решение е направен извод, че искането е допустимо и основателно. Предявено на две основания: чл. 29, ал. 1, т. 3 и чл. 29, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗПД.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД, регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД с дизайн, който преди датата на подаване на заявката за регистрация е станал общодостъпен, т.е. публикуван, използван, регистриран или разгласен по какъвто и да е друг начин където и да е по света; или е заявен преди тази дата и регистриран впоследствие по национален или международен ред или като дизайн на Общността. В съответствие с чл. 12, ал. 2 от ЗПД за идентични се считат дизайни, чиито особености се различават само в несъществени елементи.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗПД, регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с изискването на чл. 11, ал. 1 от ЗПД. Според разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗПД се регистрира дизайн, който е нов и оригинален. За да се заличи дизайна на посоченото основание, е необходимо да са налице доказателства, че към датата на заявяване атакуваният дизайн не е бил нов и/или оригинален, по смисъла съответно на чл. 12 и чл. 13 от ЗПД. Член 12, ал. 1 от ЗПД гласи, че дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикация, използване, регистрация или разгласяване по какъвто и да е начин където и да е по света. Съгласно чл. 13 от ЗПД, дизайнът се счита за оригинален, ако създава в информирания потребител цялостно впечатление различно от това, което създава друг общодостъпен дизайн. При преценка на оригиналността се взема предвид степента на свобода на дизайнера при създаването на дизайна.

Изложени са мотиви в процесното решение, че преценката за идентичност/ новост и оригиналност на атакуван дизайн се основава на сравнителен анализ на изображението му в свидетелството за регистрация с това на известен дизайн от приложените доказателства. Релевантни за преценка на новостта и оригиналността са доказателства, имащи изображения, които ясно и пълно разкриват видимия външен вид на продукта, към който е приложен известният дизайн и за които има данни, или може да се установи по безспорен начин, че са разгласени и станали общодостъпни преди датата на подаване на заявката за регистрация.

Издателят на оспореното решение приел, че в случая продуктът, към който е приложен процесният дизайн, е преливник. Следователно, релевантни за спора ще бъдат изображения на преливници, станали общодостъпни преди датата на подаване на заявката за регистрация 21.11.2019 г. на процесния дизайн. Притежаваният от

искателя промишлен дизайн с рег. № 8899 е заявен на 14.08.2019 г. и регистриран по национален ред на 27.09.2019 г. Този дизайн е станал общодостъпен за трети лица след публикацията за регистрацията, направена на 15.10.2019 г. в бюлетина на ПВ, т. е. преди датата на подаване 21.11.2019 г. на процесния дизайн. Противопоставеният по-ранен дизайн с рег. № 8899 е релевантен за спора, защото е станал общодостъпен преди датата на подаване на процесния дизайн и включва изображения, които ясно и пълно разкриват видимия външен вид на продукт „кондензна тава за климатик“ и които могат да бъдат сравнени с тези от процесната регистрация. Независимо от различните наименования двата продукта са с еднакво предназначение - да събират и отвеждат кондензирания флуид от климатик.

Административният орган приел, че представените множество доказателства от притежателя на правото върху дизайна [фирма] нямат отношение към настоящия спор, тъй като възникването на авторско право на В. М. М. по Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) и съответно правото на заявяване на [фирма] относно атакувания дизайн с рег. № 8939 не е оспорено от искателя. Преценката дали е изпълнен фактическият състав на чл. 29, ал. 1, т. 1 и 3 на ЗПД за заличаване на регистрацията не предвижда административният орган да изследва на кого принадлежи авторското право, както върху атакувания, така и върху противопоставения дизайн, нито кога те са възникнали. Поради това, дори и представените документи да доказват, че е възникнало по-ранно авторско право в полза на притежателя, това обстоятелство не е основание за отхвърляне на искането за заличаване. Изказаната хипотеза, че създаденият в края на януари 2019 г. от В. М. М. дизайн фактически е „откраднат“ от [фирма] и на 14.08.2019 г. това дружество е подало в Патентно ведомство заявка за регистрация на същия дизайн, въз основа на която е регистриран противопоставеният дизайн с рег. № 8899 не е доказана с влязло в сила решение на съда относно авторското право. ПВ не е орган, който разрешава спорове за авторско право по ЗАПСП, дали посоченият в заявката автор/ дизайнер е действително такъв или дизайнерът е друго лице, както и дали авторът/ дизайнерът или неговият правопреемник имат право на заявяване. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗПД правото на заявяване на дизайн принадлежи на автора или на неговия правопреемник, а съгласно ал. 5 на същия член се счита, че заявителят има право на заявяване, докато не се установи друго по съдебен ред. В съответствие с чл. 29, ал. 4 от ЗПД регистрацията се заличава, когато по исков ред е установено, че вписаният притежател не е едно от лицата, посочени в чл. 16, и в едномесечен срок от влизането в сила на съдебното решение не е постъпило искане за вписване на действителния притежател. В случая, не е представено влязло в сила решение от съда, че [фирма] няма право на заявяване, тъй като авторското право върху противопоставения дизайн с рег. № 8899 не принадлежи на посочения в регистрацията дизайнер М. Д. Ш., а принадлежи на В. М. М.. Поради това, издателят на оспорения акт приел, че доводите на [фирма], че поради наличието на по-ранно авторско право в негова полза следва да се отхвърли искането за заличаване, са несъстоятелни. Създаването на промишлен дизайн на кондензна тава от В. М. М. преди датата 14.08.2019 г. не променя обстоятелството, че същият е заявен на 21.11.2019 г., след датата 15.10.2019 г., на която е станал общодостъпен за членовете на обществото дизайнът с рег. № 8899 на [фирма]. Във връзка с направеното в административното производство искане за спирането му с оглед подаденото искане от [фирма] за заличаване на противопоставения по-ранен дизайн с рег. № 8899 на [фирма], председателят на ПВ

счел, че второто производство не е преюдициално за настоящия спор. По-ранният дизайн с рег. № 8899 е станал общодостъпен с публикацията си на 15.10.2019 г. и може да бъде противопоставен на процесния дизайн при подадено искане за заличаване на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 12, ал. 1 и т. 3 (хипотеза първа) от ЗПД. Заличаването на регистрацията на по-ранния дизайн не може да промени факта, че същият е станал общодостъпен за членовете на обществото чрез публикация, както и че това разгласяване е осъществено преди датата на подаване на процесния дизайн.

По отношение твърдяната от искателя идентичност в оспореното решение е прието, че съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗПД особеностите на процесния дизайн трябва да се различават само в несъществени елементи спрямо тези на по-ранните дизайни. Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) несъществени детайли са детайли, които не се забелязват веднага и които следователно не водят до различия, макар и малки, между посочените промишлени дизайни. За да се определят особеностите, които дефинират сравняваните дизайни, следва да се вземе предвид определението за дизайн, дадено в чл. 3, ал. 1 от ЗПД, съгласно което дизайнът е видим външен вид на продукт или част от него, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях. Определянето на особеностите на дизайна, които го характеризират зависи от естеството на продукта, към който е приложен. Външният вид на преливника, към който е приложен процесният дизайн с рег. № 8939, е определен от формата и линиите. От направения сравнителен анализ между процесния дизайн с рег. № 8939 и по-ранния дизайн с рег. № 8899 се установило, че продуктите „преливник“ и „кондензна тава за климатик“ са по същество с форма на „тава“ - пресечена четириъгълна пирамида, обърната с голямата си основа нагоре, с еднакво съотношение между ширина, височина и дълбочина. Тази „тава“ е формирана от правоъгълно дъно и свързани към него под лек наклон навън четири околни стени, завършващи в горния си край с плътен изпъкнал периферен ръб. Двете околни надлъжни стени са с по-голяма височина в единия край спрямо другия, така че ако горната повърхност на „тавата“ е хоризонтално разположена, дъното е наклонено надолу. В единия край на дъното е разположен кръгъл отвор, откъм долната страна на който е присъединен щуцер за отвеждане на кондензата. В дъното е оформена вдлъбнатина включваща три идентични надлъжни правоъгълни улея (за оттичане на кондензата), между които са оформени ребра. Трите улея са свързани с дъговиден участък, разположен в по-ниската част на дъното, така че вдлъбнатината като цяло е с форма на „тризъбец“. Близко до най-изпъкналата част на дъговидния участък е разположен отворът за отвеждане на кондензата.

Посочва се в мотивите на оспореното решение, че между сравняваните продукти са налице следните различия в елементите: трите улея при процесния дизайн са по-широки от тези на по-ранния дизайн; образуваните две ребра между улеите на процесния дизайн са значително по-тесни от тези на по-ранния дизайн; отворът за отвеждане на кондензата при процесния дизайн е с по-голям диаметър от този на по-ранния дизайн. Първите две различия са в съществени елементи по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД, защото се забелязват веднага и променят релефа на дъното. Разликата между диаметрите на отворите е по-трудно забележима и не се счита за разлика в съществен елемент за дизайна, още повече, че диаметърът на отвора следва да се съобрази с дебита на кондензата преминаващ през него, т.е. този елемент е определен от техническата си функция да отвежда кондензата от тавата. От този

анализ е направен извод, че промишлен дизайн с рег. № 8939 и промишлен дизайн с рег. № 8899 на искателя, не са идентични по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД. Следователно фактическият състав за заличаване на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД не е изпълнен.

Що се отнася до приложението на чл. 29, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗПД, председателят на ПВ взел предвид, че съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗПД дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикация, използване, регистрация или разгласяване по какъвто и да е начин където и да е по света. Както беше посочено, в случая сравняваните дизайни не са идентични по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД. Следователно към датата на подаване 21.11.2019 г. процесният дизайн с рег. № 8939 е отговарял на изискването за новост. Преценката за наличие на оригиналност на един дизайн, съгласно чл. 13 от ЗПД, се основава на цялостното впечатление, което той създава в информирувания потребител. Дизайнът е оригинален, ако създава у него цялостно впечатление различно от това, което създава друг известен дизайн, станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката. При преценка на оригиналността се взема предвид степента на свобода на дизайнера при създаването на дизайна. Съгласно Насоките за разглеждане на исканията за заличаване на регистрирани дизайни (Насоки), отразяващи практиката на Службата на Европейския Съюз за интелектуална собственост (С.) и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) дизайнът е оригинален, когато общото впечатление на информирувания потребител е за нещо различно, а не за „deja vu“, при съпоставяне с всички предходни дизайни, като не се отчитат разликите, които макар да са нещо повече от незначителни детайли, не са достатъчно изразени, за да повлияят на посоченото общо впечатление, но се отчитат разлики, които са достатъчно изразени, за да създадат различни общи впечатления.

В оспореното решение са изложени мотиви, че понятието „информиран потребител“ е дефинирано в § 1 т. 14 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПД: потребител, който има познания, опит и интереси в съответния стопански сектор, към който принадлежи продуктът, към който е включен или приложен дизайна. Това понятие обаче следва да се прилага с оглед съответните продукти. В Насоките на С. се сочи, че в зависимост от естеството на продукта, към който е приложен дизайна, понятието информиран потребител може да включва от една страна професионалист, който придобива такива продукти, за да ги разпределя до крайните потребители, а от друга страна тези крайни потребители. В ЗПД няма легална дефиниция за свободата на дизайнера. Съгласно Насоките на С. колкото по-голяма е свободата на дизайнера при разработването на оспорвания дизайн, толкова по-малко вероятно е малките разлики между разглежданите промишлени дизайни да бъдат достатъчни да се създаде различно цялостно впечатление в информирувания потребител. Обратно, колкото свободата на дизайнера при разработването на дизайна е по-ограничена, толкова по-вероятно е незначителните разлики между разглежданите промишлени дизайни да бъдат достатъчни, за да се постигне различно цялостно впечатление в информирувания потребител.

В случая естеството на продукта „преливник/ кондензна тава за климатик“ не налага съществени функционални ограничения. Този продукт е предназначен за поставяне под външното тяло на климатик и служи за събиране и отвеждане на водата, стичаща се от него. За да не се допусне замръзване на водата в тавичката през зимата

допълнително върху дъното, по-специално в предвидените улеи в него, се монтира и нагревател. Информираният потребител на „преливник/ кондензна тава за климатик“ е както крайният потребител, който избира необходимите му принадлежности за притежавания и използван от него климатик, така и професионалистът, който придобива такива продукти, за да ги предложи на крайния потребител. Тези потребители са запознати, както с предназначението, така и с особеностите на формата на продукта. Обикновено горната повърхност на продукта „преливник/ кондензна тава за климатик“ е с правоъгълен контур, съобразен с формата на външното тяло на климатика. Функционалните ограничения, с които следва да се съобрази дизайнерът, са необходимостта тавичката да има обем, в който да се събира кондензираната течност и нагревателите, както и отвор за отвеждане на кондензата. Въпреки тези ограничения, свободата на дизайнера при създаването на дизайна на този продукт е голяма, защото дори и да използва обичайната правоъгълна форма на горната повърхност, дизайнерът би могъл да създаде тавичка с различно съотношение между ширина, височина и дълбочина и най-вече с различно разположение на улеите за нагревателите, т. е. с различен релеф („рисунок“) на дъното. Информираният потребител в случая е наясно с факта, че не съществуват съществени ограничения при създаването на дизайна, свързани с предназначението на продукта. Между процесния дизайн с рег. № 8939 и по-ранния промишлен дизайн с рег. № 8899 има само различия в ширината на трите улея за нагревателите и съответно в ширината на ребрата между тях. Тези различия обаче не могат да преодолеят еднаквото цялостно впечатление, което се създава у информирания потребител при съпоставянето на двата дизайна. Общото впечатление на информирания потребител на процесния дизайн не е за нещо различно от това за по-ранния дизайн, а за „deja vu“, поради еднаквото съотношение между ширина, височина и дълбочина на тавичките, еднаквото разположение на отворите за отвеждане на кондензата и най-вече поради еднаквата форма на „тризъбец“ на вдлъбнатините в дъната при двата дизайна. Следователно промишлен дизайн с рег. № 8939 не отговаря на изискването за оригиналност, по смисъла на чл. 13 от ЗПД. По тези съображения, председателят на ПВ постановил процесното решение, с което на основание чл. 45, ал. 3 от ЗПД е заличена регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8939 „Преливници“.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, установяващи факти, различни от възприетите от административния орган и съответно, годни да обосноват извод, различен от формирания от издателя на оспорения акт. Изслушани са показанията на свидетелите В. К. Б., П. В. В. и Н. К. П., които съдят в настоящия състав възприема като обективни, последователни и съответни на обстоятелствата по делото. По изложените по-долу съображения, тези показания не променят извода за липса на оригиналност на дизайна с рег. № 8939 „Преливници“, което именно обстоятелство е релевантно в случая.

Свидетелят Б. посочва, че през 2014г. М. Д. Ш. дошъл при него в завода и искал свидетелят да му изработи модели и съответно после шприц-форма, въз основа на която да изкара съответното изделие. Седнали двамата, той обяснявал точно какво иска, по какъв начин да изглежда, а свидетелят изработил 3D моделите. Използват С./САМ продукти, защото без да се изработи 3D модел, не може да се изработи шприц-форма. Датите, които свидетелят посочил в декларацията си, представена по делото (л.186-191), видял от файловете, които изработил. Идвало нещо лице и трябвало да отвори, трябвало да провери съответно и датите. Файлът със заоблянето

потвърждава, че е създаден, мисли, че било 2018г. Тези файлове, описани в декларацията му, се намират на компютъра, където работи - в „Компакт И.“. Занимават се с нестандартно оборудване. Фирмата е основана от бащата на свидетеля преди 30г., свидетелят работи там от 20г. Той е управител, чертае и работи на машините. Шприц-формата била изработена при него, предал я на [фирма]. Няма шприцове, на които да изработва детайли, само изработва инструментите и ги предава на клиента. Само изработва шприц-формата, не е ангажиран по-нататък. Създадени са 3D модели, които описал в декларацията си, но не са в процес на изработка, оставили ги за по-нататък. Свидетелят говори за трите 3D модела, които изработил, както са приложени към декларацията. Шприц-форма била направена само за първия 3D модел от 2014г.

Свидетелят В. посочва, че работи във фирма [фирма]. Води се конструктор на фирмата и също така е и съдружник. [фирма] и [фирма] имат сключен договор, по който [фирма] е изработила матрица за отливане на тави за климатик. Дизайн 8939, изобразен на лист 14 от делото, гръб, горе, е дизайнът, по който свидетелят е изработил тавите. Договорът между [фирма] и [фирма] е сключен в началото на 2019 г. Правени са плащания по договора, защото фирмата процедира така – първо авансово плащане и тогава се захващат за работа. В. М. предоставил чертеж, по който свидетелят направил тримерния модел на тавите. Свидетелят направил 3 D формата, а чертежът е на В. М.. Свидетелят е изпращал имейл с дизайна, някъде около 30.01.2019 г. Матрицата била готова началото на лятото. Месец юни, не може да каже точно. Сроковете били за началото на лятото. За да може да се започне монтажа при поставяне на климатиците за летния сезон. В момента, в който била произведена матрицата, тя била взета за производство. По изработване на матрицата участвали цялата фирма. Процесът преминава през всички. Голяма част от тези служители работят още във фирма [фирма], но има и хора, които са напуснали. В. М. не е присъствал при изработването на файловете, защото отнема малко по-голям период от време. Процесът е около два дена. Автор на триизмерния модел е свидетелят, защото клиентът не разбира от компютри. Всъщност клиентът доставил на листче нарисуван модела с размери, като обяснил, какво иска свидетелят да създаде като файлове. Последният за първи път правил проект по тава за климатик и не бил виждал подобно изделие.

Свидетелят П. посочва, че работи във фирма [фирма] – складови работници. Работи шеста година. Запознати е да се продават пластмасови тави за поставяне на климатици. Дизайн 8939, изобразен на лист 14 от делото гръб, горе, това са пластмасовите тави, които продават. Според свидетеля, шефът на фирмата - В. М., е измислил как да изглеждат пластмасовите тави на показаната рисунка. Разговаряли ли с него по този повод. [фирма] притежава матрица за отливане на тавите. Изработила я външна фирма средата на 2019 г., месец юни. Започнали да произвеждат и продават тавите Същата година лятото. След като била готова матрицата, започнали ли да ги излагат и да ги показват на купувачи веднага. Матрицата стояла при тях и всички служители имали достъп. Персоналът често се сменял. Свидетелят мисли, че М. Ш. е възможно да е имал познати сред служителите на [фирма]. В. М. бил споменал, че е направил дизайна и свидетелят просто го видял с очите си. Матрицата била при тях и са видели. Не е присъствал, когато се правят. Присъствал на коментари. Преди юни 2019 г. не е продавал пластмасови тави за климатици. Продавал метални тави за климатици. Мисли, че не са сходни с тези, които сега продава. За първи път видял

пластмасова тава за климатик м. юни 2019 г.

По делото са приети заключения съответно на съдебно-техническа и съдебно-маркова експертиза, които съдът в настоящия състав възприема като обективни, компетентни и съответни на обстоятелствата по делото. Вещото лице – компютърен специалист посочва в заключението си, че при изследване на електронната поща на жалбоподателя с електронен адрес [електронна поща], установил, че е-мейл с подател Р. V. <[електронна поща]> от дата 30.01.2019г. е получен в 15:04 ч. и фигурира в пощенската кутия на жалбоподателя с адрес [електронна поща]. Посоченият е-мейл съществува и към него са приложени 4 файла. Файловете са два по два еднакви, описани в заключението, разликата е в разширението на файловете. Съдържанието на файловете е съгласно приложени разпечатки и същото не е идентично с представените разпечатки по делото. Датата на създаване на файловете е както следва: TAVA_slm_18_09.x_t - 20.09.2014 г., TAVA1.x_t - 16.08.2018 г., TAVA_slm_03_08_2019.DXF - 03.08.2019 г. Съдържанието на тези файлове кореспондира с представените по делото като доказателство разпечатки. При изследване на пощенска кутия с адрес [електронна поща] установил, че е изпратено електронно писмо, съгласно приложената разпечатка към Молба от 02.02.2022 г. на адв. Д. до [електронна поща] на дата 19.09.2014 г. в 10:52 ч. Съдържанието на пощенската кутия не може да се манипулира и въпросното електронно писмо от [електронна поща] до [електронна поща], изпратено на дата 19.09.2014 г. в 10:52 ч. се съдържа в пощенската кутия. При изслушването в открито съдебно заседание на 30.03.2022г. вещото лице посочва, че е технически възможно датата на електронните файлове да се смени, като се смени датата на самия компютър и се направи копие от файловете; при запазване на копие, датата се сменя спрямо датата на компютъра.

Второто вещо лице сравнява дизайните в заключението си и посочва, че и двата дизайна се отнасят до продукт - кондензна тава за климатик или преливник, както е определен продуктът в единия и другия дизайн. Продуктът на практика е тава, която служи за събиране на кондензната течност при работа на климатик и евентуално отвеждането ѝ. И двата дизайна се характеризират със следните елементи:

1) Дизайн (по-ранен) - 8899 кондензна тава за климатик:

- правоъгълна форма (обемни фигури с форма на пресечена четириъгълна пирамида, обърната с голямата си основа нагоре, с еднакво съотношение между основните и околни ръбове);
- има вдлъбнатина, която следва ръба на целия продукт;
- в средата на вдлъбнатата част има релефна форма - вдлъбнатина, включваща три идентични надлъжни правоъгълни улея, между които са оформени ребра, обединени в обща част (дъговиден участък, разположен в по-ниската част на дъното, така че вдлъбнатината като цяло е с форма на „тризъбец“);
- в общата част на улеите има отвор, който се предполага, че ще има функция за отвеждане на конденза;
- видимо тавичката/ преливникът е по-дълбок от към частта с отвора (с цел събиране на конденза);

2) Дизайн (процесен) - рег. № 8939 преливници:

- правоъгълна форма (обемни фигури с форма на пресечена четириъгълна пирамида, обърната с голямата си основа нагоре, с еднакво съотношение между основните и околни ръбове);
- има вдлъбнатина, която следва ръба на целия продукт;

- в средата на вдлъбнатата част има релефна форма – вдлъбнатина, включваща три идентични надлъжни правоъгълни улея, между които са оформени ребра, обединени в обща част (дъговиден участък, разположен в по-ниската част на дъното, така че вдлъбнатината като цяло е с форма на „тризъбец“);
- в общата част на улеите има отвор, който се предполага, че ще има функция за отвеждане на конденза;
- видимо тавичката/ преливникът е по-дълбок от към частта с отвора (с цел събиране на конденза);
- в изглед 1.2 в дясната част има декоративен елемент, за който може да се предположи, че е надпис, но е нечетлив.

При сравнение на дизайните се установява, че те съвпадат в своите основни и формообразуващи елементи, тоест те съвпадат в съществените за тях елементи. Дизайните се различават във вида изображение - в дизайн рег. № 8939 продуктът е изобразен чрез чертеж, а дизайн рег. № 8899 е 3D визуализация. При дизайните се установява несъществена разлика по отношение на разположението на ребрата/ улеите - ъгъл и ширина на оребрената вдлъбната част; най-малко разстояние между ребрата преди водосборника (събирателя на течност). Също така единият дизайн има нечетим надпис. Така описаните разлики нямат отношение към цялостната форма на продукта. Те са трудно забележими. Не променят общото възприятие на дизайна. За това вещото лице определя установените разлики като несъществени и които не влияят на цялостното впечатление, което оставят у информирания потребител. Последният познава функциите и предназначението на продуктите, както и който може да се абстрахира от разликата в самата техника на изобразяване - би ги възприел като един и същи продукт, изобразен веднъж като 3D проект и веднъж като технически чертеж. Степента на свобода на дизайнера при създаването на дизайна е неограничена по отношение на формата, формирането на събирателна повърхност (с или без улей, брой и разстояние между тях, разположение на сифонния елемент отвеждащ течността и т. н.). Предвид направеното сравнение вещото лице заключава, че дизайните са идентични по смисъла на чл. 12 ЗПД, тъй като техните особености се различават само в несъществени елементи - техниката на представяне; незначителните различия във размера на детайли от ребрата, без да променя цялостното наличие на оребрена вдлъбната повърхност и декоративния нечетим надпис при по-новия дизайн. Като се вземе предвид, че степента на свобода на дизайнера при създаването на дизайна е неограничена - за информирания потребител, специалиста по климатизация; активния технически подготвен ползвател на климатици и лицата с интереси, свързани с функционирането на климатици, дизайните не се различават в цялостното впечатление, което оставят по смисъла на чл. 13 ЗПД.

Следователно, обстоятелствата, установени в производството пред съда, не се различават от установените в производството пред административния орган. Свидетелските показания разкриват обстоятелства от значение за обективирания между жалбоподателя и ЗС спор за авторство, като се твърди съответно последното да принадлежи на В. М. М., управител на дружеството – жалбоподател, и М. Д. Ш., управител на дружеството – ЗС, съгласно справка в Търговския регистър. Тези обстоятелства обаче са ирелевантни за спора, по изложените в процесното решение съображения. В допълнение следва да се отбележи, че съгласно чл.11, ал.1 ЗПД се регистрира се дизайн, който е нов и оригинален, като и двете качества са изискуеми кумулативно. Това означава, че липсата на оригиналност, която се установява

несъмнено и безпротиворечиво в случая, е достатъчна, за да се приеме, че не е налице основанийта за регистрация по чл.11, ал.1 ЗПД. Ето защо, в такъв случай е приложима разпоредбата на чл.29, ал.1, т.1 ЗПД, съгласно която регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с чл. 11, ал. 1 ЗПД. Тъй като фактът на липса на оригиналност е сам по себе си достатъчен за заличаване на регистрацията, то ирелевантно е обстоятелството, нов ли е същият дизайн, или не, а съответно – изходът от спора между страните относно това обстоятелство, както и относно авторството и във връзка с него – приложимостта на чл.14 ЗПД.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК следва да бъдат съответно уважени своевременно направените от ответника и от ЗС искания за разноски по делото. Юрисконсултското възнаграждение в полза на ПВ съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Установява се общ размер на направените от ЗС разноски: 4900 лв., от които общо 4800 лв. – хонорар за адвокат, платен съгласно представените фактури и документи за плащане по банков път, и 100 лв. – възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № РС-211-(1)/25.06.2021г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 4900 (четири хиляди и деветстотин) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: